

Bảy mươi năm rực sáng những chặng đường...

Những viên gạch cổ thành Quảng Trị
Sau bao nhiêu năm thảng thời gian
Có viên gạch nào nơi Hành Cung ngày ấy
Nhắc cùng ta câu chuyện những chặng
đường...

Có một ngôi trường đã bắt đầu từ đó
Tháng 9 mùa thu gió lộng đất trời
Gió từ Thủ đô rộn ràng Quốc khánh
Nắng Ba Đình tỏa ấm đến muôn nơi

Đất nước sau gần trăm năm nô lệ
Đã đứng lên rạng rỡ những mặt người
Từ tấm tối cần lao thân phận
Người chào nhau rực sáng nụ cười

Anh công nhân nào ngày đầu giác ngộ
Chị tiểu thương phụ vận chợ làng quê
Người nông dân đi theo cách mạng
Cần một ngôi trường dẫn lối đường đi

Và đêm đêm bên đuốc đèn rọi sáng
Có bài học đầu tiên vỡ vạc dẫn đường
Những thầy giáo áo nâu sòng giản dị
Bên học trò mái tóc đã điểm sương..

Đường cách mạng cứ dài theo năm tháng
Mái trường theo ngày kháng chiến ra đi
Từ Hành Cung của cổ thành Quảng Trị
Đến chiến khu mây trắng mãi bay về..

Đất Quảng Trị qua thảng ngày gian khó
Mái trường như lửa ấm ủ trong tro
Lửa cách mạng nuôi từ hòn than đỏ
Đã cháy lên bùng sáng rọi cơ đồ..
Ta thắng Pháp rồi ta thắng Mỹ
Ngày hòa bình thống nhất giang san
Cần biết mấy những người cán bộ
Mang tin yêu về với những phố làng

Và ngọn lửa bảy mươi năm ấy
Ấp ủ tin yêu những trái tim người
Từ ngôi trường bao đứa con ưu tú
Xây quê nhà ngày thêm đẹp thêm tươi

Trường Cán bộ Việt Minh Quảng Trị
Nay mang tên người con của quê hương
Trường Lê Duẩn- ta tự hào biết mấy
Bảy mươi năm rực sáng những chặng đường...

Nguyễn Thị Hồng Sâm

VỀ MỘT NGỌN ĐÈN 200 NẾN

Những người dân gọi ông là “200 bougies” (*)
Nghĩa là ông như một ngọn đèn công suất 200 nến
Ngọn đèn ấy đủ làm cho đêm đen bừng sáng
Và soi đường cho ngàn vạn bước chân

Nhưng ngọn đèn bình thường dù sáng đến bao nhiêu
Cũng nhờ nguồn năng lượng từ than, từ gió
Từ ánh sáng mặt trời hay từ dầu mỡ
Được biến thành điện năng thắp sáng ngọn đèn

Nhưng ông -ngọn đèn tự chính ông sáng lên
Bằng năng lượng của chính ông là : Tình yêu Tổ Quốc
Là khát vọng tự do và giấc mơ độc lập
Là khát khao dân no ấm , nước mạnh giàu

Những khát vọng ngày đêm nung nấu
Thắp chính cuộc đời ông thành ánh sáng yêu thương
Ngọn nến ấy cháy niềm tin vĩnh cửu
Trước bão giông vẫn sáng rọi con đường !

(Vào khoảng những năm 1948-1950, ở Nam bộ người ta truyền nhau một từ mới lạ: “200 bougies” . Đó là một từ tiếng Pháp, có nghĩa là ngọn đèn sáng 200 nến. Ngọn đèn ấy người ta muốn nói đến anh Ba Lê Duẩn)

Nguyễn Thị Hồng Sâm